

Müspet Bir Müebbetin Şiiri

– MESUT ÇİFTÇİ · 21 Ocak 2017

Sarı başaklar içinde kaybolup gitti umut,Kara toprağa yar oldu ansızın.Hayallerimi kırıp yıldız yaptım,Kara bulutlarına inat gökyüzünün.Şiirler ezberledim, şarkılar tuttum kendime,Çorak topraklar gördüm,Çorak topraklarda yaşadımVe çıplak ayaklarımla yürüdüm çorak topraklarda.Hayaller ekim,Hayal kırıklıkları biçtim.Ne ektiysen,Ne ettiysen olmadı.Bıraktım sonra,Kendimi, hayatı ve insanları,Bıraktım belirsizliğin kollarına.Ağlamadım, üzülmedim, yas tutmadım.Korktum yıldırımlı gecelerden,Uzak durdum kendimden,Yakın sandım kendimi sana.Anlayamadım...Anlamaya çalıştım hayatı,Tırnaklarımla kazıdım toprağı,Tırnaklarımda tutundum hayata.Başaramadım...Kitaplar okudum hayata dair,İçinde hayatlar olan kitaplar,Aldanmak istediğim ve aldatan kitaplar.Ben mi en çok aldandım,Onlar mı çok aldattı hatırlamıyorum şimdi,Ama aldandım çokça, Hiç aldatmasam da.Kandım ve kandırıldım,Kanadım kabuk bağlamadan asırlarca.Suçsuzluğum ise müspet,Hükmüm müebbet,Doğarken kırılmış kalemim,Suçlusu bir benmişim alemin,Geç de olsa anladım...